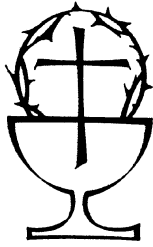

SKÄRTORS DAG

IN COENA DOMINI

2 Mos 12: 1–13 Luk 22: 7–34,

"Detta är Herrens påsk" 2 Mos 12:11

Den sista måltiden var påskalammet. Till den hade man samlats till varje år, efter orden i 2 Mos. Varje hushåll skulle ta ett felritt lam och slakta det. Och lammets blod skulle vara fridstecknet, på att Guds ängel gick förbi och skonade när han kom för att fullgöra Guds straffdom. *"Detta är Herrens påsk"* heter det. Det betyder att detta är Herrens räddning, skonande och nåd. Ordet påsk kommer av det hebreiska "pesach" betyder "gå förbi", "skona".

Det var alltså till att fira Guds räddning, Herrens påsk, som man nu var samlade. Fast det var inte de vanliga förhållandena. Det var annorlunda. Jesus hade nämligen sagt, alltifrån den stund då han ställde sin färd till Jerusalem, att nu skulle han bli förkastad, lida och dö och på tredje dagen skulle han uppstå igen. Lärjungarna hade ställt sig oförstående och hade också haft invändningar. Dessa invändningar hade Jesus visat ifrån sig som djävulens frestelser. Han var inte kommen för att fullgöra sin vilja, utan dens vilja som hade sänt honom. Därför hade han sagt: *"Se, vi går nu upp till Jerusalem och allt skall gå i fullbordning som blivit skrivet genom profeterna om Människosonen. Han skall bli utlämnad till hedningarna. Han skall bli hånad och misshandlad. De kommer att spotta på honom och gissla honom och döda honom. Och på tredje dagen skall han uppstå igen."* (Luk 18:31ff)

Nu hade man nått Jerusalem. Jesus hade hälsats som Messias när han red in i staden. Men hyllningarna hade snabbt lagt sig. Det osyrade brödets högtid närmade sig. Så kom den dag då man samlades för att äta påskalammet, det som man firade till åminnelse av befrielsen och uttåget ur Egypten. Men denna gång var det inte bara en minnesmåltid utan Påskalammet på riktigt.

Nu var han som var Guds eget Lamm kommen i världen. Det var han som satt med sina lärjungar denna skärtorsdag och som samlat dem till denna sista gång. Han hade sagt dem, att nu skulle Människosonen förhärligas. Men det var inte ett förhärligande som betydde berömmelse och ära, utan i stället dom och förkastelse, lidandet och döden. Och det han säger vid denna måltid har just avsikt på detta hans lidande och död. Det är medan man äter påskalammet som han tar ett bröd och om detta säger: *"Tag, detta är min kropp, som blir utgiven för er, Gör detta till min åminnelse."* Och efter måltiden tar han en kalk med vin och säger: *"Tag detta och dela er emellan. Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet till syndernas förlåtelse. Gör detta till min åminnelse."*

Hans kropp och blod skall nu offras för att borttaga världens synd och skuld. Hans blod som förebildats av påskalammet blod på dörrposterna som skonade, skulle nu bringa försoning inte bara för Israels folk utan för alla folk, för alla människor och för alla synder. Hans blod är det nya förbundets blod, det som betyder återlösning för alla och envar. Nu var det Herrens påsk.

Han ger också nu sina lärjungar befallning och uppmaning att äta detta bröd och dricka denna kalk, och hos aposteln S:t Paulus heter det *"så ofta ni gör detta, så gör det till min åminnelse"*. I gamla förbundet var det i tron på påskalammet blod, som man firade detta sakrament. Nu i det nya förbundet är det i tron på Kristi, Guds Lamms blod som denna åminnelse sker. Så betyder åminnelse här inte bara att man minns och kommer ihåg, utan att man också åberopar sig därpå. Det betyder att man tror på att hans blod övertäcker, utstryker, borttager vår synd.

Det är till denna åminnelse Jesus anbefaller sina lärjungar och därför också oss. Han bjuder oss att äta och dricka därav och tro på honom just som Guds Lamm som borttager alla våra synder. *"Vårt påskalamm är Kristus"* säger aposteln Paulus.

Det betyder att var gång vi firar nattvard, firar vi Herrens påsk, ja då är det verkliga påskalamm närvarande, Kristi verkliga kropp och blod under bröd och vin. Och då är det den för oss utgivna kroppen och det för oss utgjutna blodet som betyder förskoning, ja att lagen och Guds vred går förbi oss och i stället Guds nåd och stora återlösning kommer till oss. När vi firar nattvard betyder detta att Herrens stora försoning är närvarande och skänkes oss, för vårt påskalamm är Kristus!

Lärjungarna som hade följt med Jesus och var samlade med honom här var emellertid ingen enhetlig skara. Vi hör om Judas som står i begrepp att förråda Mästaren, han är också där. Och döljer sina avsikter. Jesus vet vad som ska hända och låter också Judas få reda på vad han vet. Men för Judas som hade satt sig detta i sinnet, blir inga varningens ord mottagna. Han hör dem, men tar inte dem till sig. När förtvivlan sedan drabbar honom söker han ingen förlåtelse hos Jesus. Jesus som dock hade förlåtelse till och med för dem som spikade fast honom vid korset. Berättelsen om Judas är oss till varning, att vi inte på samma sätt ska låta oss dra in i hyckleri, där vi avser och menar något annat än att komma till Jesus med tro och förtröstan till honom. Något annat än att fly med våra synder till honom.

Men lärjungarna var inte bara Judas, där var också de andra och där var Petrus, han som trätt fram som en ledare för dem och som hade gjort bekännelsen: *"Du är Messias, den levande Gudens Son"*. (Matt 16) Han hade också sagt: *"Du har det eviga livets ord, och vi tror och förstår att du är Guds helige"* (Joh 6). Nu hade han särskilt understrukit att han inte bara var beredd att följa Jesus utan också gå döden för honom. Men Jesus hade förutsagt honom något annat. Det var hur han, förrän hanen galit tre gånger, skulle förneka honom.

Petrus tog inte till sig Jesu varning. Och det gick som Jesus sade. Hans fall blev stort och smärtsamt. Men till skillnad från Judas blev han räddad. Han tog sin tillflykt till Jesus, när Jesus kom till sin lärjungaskara efter sin uppståndelse. Han var medveten om sin synd och sörjde över den. Jesus hade också förlåtelse för honom. Och även för alla sina svaga lärjungar som övergav honom i Getsemane svåra stund.

Allt detta har mycket att lära oss också här och nu. Vi är svaga, precis som lärjungarna. Vi förgår oss på olika sätt. Det är inte bara med ord och gärningar och med vårt exempel, utan också med vår inre människa, våra tankar och föreställningar.

Här behöver du emellertid inte smyga undan därför att du är ovärdig. Jesu lärjungar var ovärdiga även de. Du får komma trots din reella ovärdighet, och du får komma med din ovärdighet och tro på Jesus som din Frälsare. Ja i tron att han tar sig an den ovärdige och ger sin nåd och förlåtelse. Det var så han handlade med sina svaga lärjungar. Vi får taga emot hans kropp och blod, ja som Guds Lamm som borttager världens synd.

Då kan vi säga också i denna helg med ordet påsks ursprungliga betydelse, att det betyder vår förskoning och räddning från Gud:

DETTA ÄR HERRENS PÅSK. AMEN.